

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 019250 19 K
Tuzla, 14.12.2020. godine

Presuda pravosnažna dana
17.05.2022. godine

Sudija,
Samir Jusičić, s.r.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Samira Jusičića kao predsjednika vijeća te Huse Porobića i Merime Lukanović kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amre Omerbegović, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. R., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0063598 17 od 21.06.2019. godine, koja je potvrđena 01.07.2019. godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 10.12.2019. godine u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Damira Čačkovića, optuženog S.R. i njegovog branioca, advokata Rifata Konjića iz Tuzle, donio je i u odsustvu stranaka i branioca dana 14.12.2020. godine javno objavio

P R E S U D U

Optuženi S. R., zvan „Č.“, sin Hase i majke H. rođene D., rođen u V., općina S., nastanjen u ulici G. Č. broj ..., grad T., rođen ... godine, Bošnjak, državljanin BiH, JMBG ..., po zanimanju građevinski radnik, nezaposlen, oženjen, otac troje djece, pismen, sa završenom osnovnom školom, vojsku služio 1981. godine u Z., bez čina i odlikovanja, vodi se u vojnoj evidenciji u Tuzli, lošeg imovnog stanja, osuđivan presudom Općinskog suda u Kalesiji broj 29 0 K 006001 10 K od 06.08.2010. godine, zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. KZ FBiH, uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, uvjetno na 1 (jednu) godinu, presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K od 10.03.2018. godine, zbog krivičnog djela Napad na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci zatvora, uvjetno na 2 (dvije) godine i presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, zbog krivičnog djela Samovlašće iz člana 370. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, uvjetno na 2 (dvije) godine, nalazi se na slobodi

K r i v j e

Što je dana 07.11.2016. godine oko 19,00 sati, u Tuzli, u naselju Simin Han, u ulici Stara Solana broj 7., u ugostiteljskom objektu „Vanja“, nakon prethodnog fizičkog sukoba između njega i njegovog sina H. R. sa jedne strane te S. A. i A. G. sa druge strane, iz džepa jakne izvadio nož i sa istim, svjestan da može S. A. usmrtniti, a što je i htio, S. zadao jedan udarac sa znatnim intenzitetom zamaha u predio lijeve strane

leđa, nanijevši mu na taj način tešku i za po život opasnu tjelesnu povredu u vidu rane - ubodine lijeve strane grudnog koša straga i izliv krvi i prodor zraka u lijevu grudnu duplju, da bi potom izašao iz objekta te na parking prostoru prišao putničkom motornom vozilu marke VW Golf, tip V, registarskih oznaka ..., vlasništvo A. G., te svjestan da oštećuje tuđu stvar, a što je i htio, podesnim predmetom razbio staklo na zadnjem vanjskom desnom stop svijetlu, komplet desnog vanjskog retrovizora te prednje vjetrobransko staklo, pričinivši A. kao vlasniku vozila materijalnu štetu u iznosu od 365,00 KM,

dakle, pokušao drugog usmrtiti i oštetio tuđu stvar,

čime je počinio krivično djelo Ubistvo u pokušaju iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa sud optuženom primjenom navedenih odredaba te uz primjenu članova 42., 43. stav 1. i 2., 49. stav 1. i 2. i 54. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a u odnosu na krivično djelo Ubistvo u pokušaju iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i primjenom člana 51. stav 1. tačka b) u vezi sa članom 50. tačka a) i članom 28. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje:

- za krivično djelo Ubistvo u pokušaju iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci,
- za krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca,

te mu primjenom člana 65. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

OPOZIVA UVJETNU OSUDU

izrečenu presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, koja je postala pravomoćna 16.11.2018. godine, zbog krivičnog djela Samovlašće iz člana 370. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je optuženom S. R. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo,

pa ga, uzimajući navedenu kaznu zatvora od 7 (sedam) mjeseci iz opozvane uvjetne osude kao utvrđenu, primjenom odredaba o sticaju iz člana 54. stav 2. tačka b) i člana 64. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U D U J E

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 1 (jedan) mjesec.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuje da oštećenom A. G. isplati iznos od 365,00 KM na

ime naknade materijalne štete, u roku od 30 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se sa viškom imovinskopravnog zahtjeva preko dosuđenog iznosa oštećeni upućuje na parnicu.

Odbija se kao neosnovan prijedlog tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona za opoziv uvjetne osude izrečene optuženom S. R. presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K od 26.01.2016. godine, koja je postala pravomoćna 23.02.2016. godine, zbog krivičnog djela Napad na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je optuženom utvrđena kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo.

O B R A Z L O Ž E N J E

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona je optužnicom broj T03 0 KT 0063598 17 od 21.06.2019. godine, koja je potvrđena 01.07.2019. godine, optužilo S. R., zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH).

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji optuženi se izjasnio da nije kriv za krivična djela za koja je optužen, nakon čega je zakazan i održan glavni pretres.

Na glavnom pretresu dana 10.12.2020. godine je saslušan optuženi S. R. u svojstvu svjedoka te je na osnovu člana 288. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) pročitao iskaz svjedoka A. G. dat u istrazi na zapisnik o saslušanju svjedoka u Policijskoj upravi Tuzla broj 08-05/4-1-04.3/16 od 07.11.2016. godine, a uz saglasnost stranaka i branioca na osnovu člana 266. stav 2. ZKP FBiH korišteni su i uvršteni u dokaze iskazi svjedoka i vještaka sa ranijeg glavnog pretresa, i to iskazi svjedoka A. S., Č. S., S. D. i M. J. sa glavnog pretresa od 14.02.2020. godine, iskazi vještaka dr. Brigić Kasima, mr. Džafić Ešefa i dr. Zdenka Cihlarža sa glavnog pretresa od 04.03.2020. godine, a u dokaze su uvršteni i zapisnik o saslušanju svjedoka A. S. u Policijskoj upravi Tuzla od 19.11.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Č. S. u Policijskoj upravi Tuzla od 07.11.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S. D. u Policijskoj upravi Tuzla od 11.11.2016. godine, zapisnici o uviđaju Policijske uprave Tuzla od 07.11.2016. godine, a radi se o dva zapisnika o uviđaju od istog datuma, sa fotodokumentacijom koja je sastavni dio zapisnika, fotodokumentacija se sastoji od 56 crno-bijelih fotografija sa mjesta događaja i CD-om na kojem se nalaze te fotografije u digitalnom obliku, na kojem je navedeno „CD A. S. 08.11.2016.“, sudsko-psihijatrijski nalaz stalnog sudskog vještaka prim. dr. Kasima Brigića, specijaliste neuropsihijatra, od 01.04.2019. godine, naredba Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTA 0063124 17 od 19.02.2019. godine za vještačenje tjelesnih ozljeda, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka sudsko medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža od 19.02.2019. godine, otpusno pismo Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla na ime A. S. od 15.11.2016. godine, naredba za vještačenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTA 0063124 17 od 19.02.2019. godine, nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke mr. Ešefa Džafića od 22.02.2019. godine, naredba Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0063968 17 od 19.03.2019. godine za psihijatrijsko vještačenje, presuda Općinskog

suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K od 26.01.2016. godine, izvod iz kaznene evidencije Policijske stanice Sapna broj 08-05/5-3-04.7-3-338/19 od 26.02.2019. godine, iz kojeg proizilazi da je optuženi tri puta osuđivan, popis troškova Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0063598 17 od 12.04.2019. godine, spis Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K u kojem se, između ostalog, nalazi i presuda broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, iz spisa proizilazi da je ista postala pravosnažna 16.11.2018. godine, zatim spis predmeta Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K, koji se takođe odnosi na drugu presudu koju je priložilo tužilaštvo, a presuda je broj 32 0 K 242348 16 K od 26.01.2016. godine, koja je postala pravosnažna 23.02.2016. godine, te je na osnovu navedenih dokaza, koje je sud savjesno cijenio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH, i to svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, sud utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Nakon što su izvedeni predloženi dokazi, sud je našao da je optuženi kritične prilike počinio krivična djela koja mu se optužnicom stavljaju na teret iz sljedećih razloga:

Iz uvida u zapisnik o uviđaju Policijske uprave Tuzla od 07.11.2016. godine proizilazi da je uviđaj započet dana 07.11.2016. godine oko 19,00 sati na mjestu izvršenog krivičnog djela Teška tjelesna ozljeda i Nasilničko ponašanje nad S. A. iz Tuzle i pmw Golf V reg. oznaka ..., crne boje, vlasništvo A. G., a što se dogodilo u caffe baru „Vanja“ lociranom u naselju Simin Han, ulica Stara Solana broj 7, vlasništvo Dragana Stjepanovića iz Tuzle i na parking prostoru ispred navedenog objekta. Vrata na ulazu u Caffe bar „Vanja“ su od aluminijuma, dvokrilna, smeđe boje i ista su zatečena otvorena. Iza ulaznih vrata, na desnoj strani prostorije nalaze se četiri stola sa po tri stolice. Na istoj strani prostorije nalazi se prolaz koji vodi u sportsku kladionicu „BH Play“ koja je u sklopu objekta. Pravo na sredini prostorije, gledano iz pravca ulaza, je bilijarski stol, iza stola je šank. Lijevo od šanka, gledano iz pravca ulaza, nalaze se vrata koja vode u WC i ista su zatečena zatvorena. Na lijevoj strani prostorije, gledano iz pravca ulaza, uz zid nalazi se aparat za pikado, što je prikazano na fotografijama pod rednim brojem 1.- 9. fotodokumentacije dostavljene kao prilog zapisnika o uviđaju broj 08-05/4-1-043-5320 od 08.11.2016. godine. Ispred objekta, na ulici, zatečeno je parkirano putničko motorno vozilo Golf V, reg. oznaka ..., crne boje, vlasništvo A. G. iz Tuzle, prednjim dijelom okrenuto prema Gradu Tuzla. Na navedenom vozilu uočena su oštećenja zadnjeg desnog svjetlosnog uređaja, što je fotografisano i prikazano na fotografijama pod rednim brojevima 10., 11., 12., 13. i 15. fotodokumentacije, označeno pozicijom 2. ispod vozila, na kolovozu se nalaze krhotine koje potiču od navedenog svjetlosnog uređaja, fotografisane i prikazane na fotografijama 10., 11., 12. i 14. fotodokumentacije, označene pozicijom 6. Također je uočeno oštećenje desnog bočnog retrovizora na navedenom vozilu, što je fotografisano i prikazano na fotografijama pod rednim brojem 16.-18., 24. i 29., fotodokumentacije, označeno pozicijom 3. PVC obloga, od navedenog bočnog retrovizora, nalazi se na kolovozu ispred navedenog vozila, gledano iz pravca benzinske pumpe „Hifa“, prema gradu Tuzla, što je fotografisano i prikazano na fotografijama 16., 19.-23., označeno pozicijom 5. Pozicijom broj 7. označeno je oštećenje prednjeg vjetrobranskog stakla, što je fotografisano i prikazano na fotografijama pod rednim brojem 29., 31.-35. fotodokumentacije. Pozicijama broj 4. i 28. označena su oštećenja lijevog bočnog retrovizora i oštećenja na lijevoj strani vozila, gledano iz pravca benzinske pumpe „Hifa“, prema gradu Tuzla, koja su po izjavi vlasnika A. G. nastala u ranijem periodu, ista su fotografisana i prikazana na fotografijama 24.-28. fotodokumentacije.

Iz uvida u zapisnik o uviđaju MUP TK Tuzla od 07.11.2016. godine proizilazi da je uviđaj započet dana 07.11.2016. godine oko 19,00 sati u naselju Simin Han, benzinska pumpa „Hifa“, objekat brze prehrane „ADM System“ d.o.o. Tuzla, a koji se mogu dovesti u vezu s izvršenjem krivičnog djela Teška tjelesna ozljeda i Nasilničko ponašanje nad S. A. iz Tuzle i pmw Golf V reg. oznaka ..., crne boje, vlasništvo A. G., a što se dogodilo u caffe baru „Vanja“ lociranom u naselju Simin Han, ulica Stara Solana broj 7, vlasništvo Dragana Stjepanovića iz Tuzle i na parking prostoru ispred navedenog objekta. Na udaljenosti od 5 metara od ulice Stara Solana, gledano iz pravca grada Tuzle pronađen je sporni trag crveno smeđe boje, koji svojim izgledom asocira na trag krvi, koji je fotografisan, te u fotodokumentaciji označen fotografijama 36.-39., označen pozicijom broj 8. i izuzet na jedan vatirani štapić. U unutrašnjosti objekta „East gate“, koji se nalazi u sklopu benzinske pumpe „Hifa“, sa desne strane od ulaznih vrata nalazi se drveni stol sa četiri stolice na kojem se nalazi nož na preklop sa bijelo smeđom drškom, napuknutim sječivom, ukupne dužine 24 cm, dužina samog sječiva 11 cm, što je prikazano na fotografijama fotodokumentacije pod rednim brojevima 42.- 46., označeno pozicijom 9. Na desnoj strani objekta brze prehrane „East gate“, gledano iz pravca grada Tuzle, u pravcu naselja Bare, na pločniku, neposredno pored bočnih izlaznih vrata, na kojima se u pregledu rukohvata sa vanjske strane i štoka navedenih vrata nalazi trag crveno smeđe boje koji svojim izgledom asocira na trag krvi, što je fotografisano i prikazano na fotografijama 49., 52., 53. i 54. fotodokumentacije, označeno pozicijom 45. Ispred navedenih vrata, na pločniku, nalazi se drvena stolica na kojoj se na dijelu naslona nalazi trag crveno smeđe boje koji svojim izgledom asocira na trag krvi, što je fotografisano te u fotodokumentaciji prikazano na fotografijama pod rednim brojevima 47.- 51. i 54., označeno pozicijom 23. i izuzet je jedan vatirani štapić. Na mermernoj klupici, na istoj strani objekta, nalazi se bilijarski štap dužine 140 cm, crne boje, što je fotografisano i prikazano na fotografijama pod rednim brojevima 47. – 49., i 54. – 56., označeno pozicijom 10.

Sud je prihvatio zapisnike o uviđaju kao objektivni dokaz mjesta i vremena učinjenja djela te zatečenog stanja na mjestu događaja.

Nije sporno da su optuženi S. R. i njegov sin H. R. dana 07.11.2016. godine oko 19,00 sati u kafiću „Vanja“ u Tuzli imali fizički sukob sa oštećenim S. A. i A. G. i da je u tom sukobu optuženi zadao S. A. udarac nožem u predjelu leđa.

Tako je svjedok S. A. u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je kritične prilike došao u ugostiteljski objekat „Vanja“ oko 19 sati, svjedok je bio u društvu sa S. Č., A. G. i E. G. i igrali su bilijar, a poslije su došli S. R. i njegov sin H. i vidio je da su bili pod dejstvom alkohola pa su počeli da provociraju i izazivaju te je počela svađa. Svjedok je pokušao to izbjeći i molio ih da to ne rade. Ustali su i krenuli na njegovog druga A. G., i to S. R. prvi, pa je ispala tuča između svjedoka, S. R. i njegovog sina H. R. Čuo je kad mu je drug rekao „Pazi leđa“ i tada ga je S. R. ubo nožem u predjelu srca tj. lijeve gornje strane leđa i u predjelu nadlaktice lijeve ruke a poslije ga je i njegov sin napao također s nožem, ali je svjedok uspio uhvatiti nož i odbraniti se. Izašao je i bježao prema benzinskoj pumpi „Hifa“, pomogao mu je jedan drug jer nije mogao da trči i poslije toga je završio u bolnici na Gradini. Sjeća se da je u toj tuči i on optuženog udario kad je krenuo prema njemu. Nakon toga je kantonalni tužilac predočio svjedoku njegovu izjavu datu u istrazi na zapisnik o saslušanju svjedoka u Policijskoj upravi Tuzla dana 19.11.2016. godine, kada je izjavio da su S. R. i H. R. zajedno ustali iza stola za kojim su sjedili i krenuli prema njima, prema bilijarskom stolu i u momentu kada su prišli S. R. je pitao A. G. „Šta radiš ti mom sinu H.?“ i krenuo

prema A. G. sa podignutim rukama prema glavi i u tom trenutku je svjedok udario S. bokserom u glavu, nakon čega je S. pao, a nakon toga je H. R. pokušao da udari svjedoka, što je uspio izbjeći i potom je zadao Hasi dva udarca u predjelu glave, da bi u tom trenutku vidio kod H. nož u ruci kojim ga je pokušao povrijediti, ali je prvi put promašio pa je svjedok uhvatio sječivo noža i dok su se otimali oko noža zadobio je povredu od sječiva u predjelu šake desne ruke, a u tom trenutku je A. G. bilijarskim štapom zadao dva udarca u predjelu leđa H., kako bi ispustio nož, što je u jednom trenutku i učinio i nož je ostao u ruci svjedoka i dok je držao nož čuo je kako mu A. govori „pazi leđa“ i dok se okretao osjetio je ubod u predjelu lijeve strane leđa, pa je svjedok potvrdio tačnost ove izjave iz istrage, navodeći da ne može da se sjeti svih detalja zbog proteka vremena. Svjedok tom prilikom nije ni na koji način provocirao ili izazivao sukob sa optuženim ili njegovim sinom.

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedok je potvrdio da mu je optuženi S. R. zadao udarac nožem, nakon što je prethodno svjedok udario S. i dva puta udario njegovog sina H., ali je istakao da su oni prvi krenuli prema svjedoku i njegovom društvu i prvi počeli provocirati, a bili su pod dejstvom alkohola, i da su se oni morali braniti i nije znao da li će udariti njega ili neku drugu osobu. Na pitanje optuženog da li je, kada je optuženi krenuo prema A. G. i prošao pored svjedoka, svjedok optuženog udario bilijarskim štapom u glavu, svjedok je naveo da to nije tačno.

U svom iskazu na glavnom pretresu svjedok S. Č. je naveo da je kritične prilike u ugostiteljskom objektu „Vanja“ bio sa S. A. i A. G. i igrali su bilijar, nakon čega je tu došao i optuženi sa svojim sinom i počeli su da se prepiru sa S. i A. Onda su optuženi i njegov sin ustali i prišli bilijarskom stolu i počeli su da se tuku pa je vidio da su se S. i sin od optuženog držali, a kasnije je čuo da je sin od optuženog imao kod sebe nož i da je S. uzeo u ruke taj nož oko kojeg su se otimali. Optuženi je bio u WC-u i kada je izašao svjedok je vidio kako je ubo u leđa nožem S. a A. je držao bilijarski štap u rukama i udario sina od optuženog, koji je pustio S., pa je svjedok priletio i izveo S. napolja te su otišli na benzinsku pumpu „Hifa“. S. je krvario pa su ga stavili u kola i odveli u bolnicu na Gradinu. Misli da je optuženi prvi započeo fizički sukob, ali da ga je A. prvi udario. Nakon toga je kantonalni tužilac predočio svjedoku njegovu izjavu datu u istrazi na zapisnik o saslušanju svjedoka u Policijskoj upravi Tuzla dana 07.11.2016. godine, u kojoj je naveo da je H. otac „Č.“ ustao iza stola, prišao A. i S. i nešto im govorio, što svjedok nije čuo i razumio, te je u jednom momentu vidio Čareta kako zamahuje pesnicom da udari A. G., nakon čega se A. izmakao i gurnuo Č. prema vratima WC-a i govorio svojim prijateljima da izađu napolje. Kada je svjedok krenuo da izađe iz objekta, u jednom trenutku se okrenuo i vidio da H. R. drži S. A. oko pasa s prednje strane i u tom trenutku je vidio S. R. zv. Č. kako otkopčava jaknu i vadi nož i kreće prema S. A.. Tada je A. G. bilijarskim štapom udario H. R. preko leđa kako bi H. pustio S. i nakon što ga je H. pustio vidio je Č. kako s leđa ubada S. A. u predjelu lijeve strane leđa. Kada se S. otrgnuo od H. čuo je kako je u jednom trenutku rekao „Ubode me“ i krenuo da izađe vani. Nakon što su izašli vani S. je ispod ruke uhvatio A. G. i otišli su do benzinske pumpe „Hifa“ a optuženi je izašao za njima iz objekta i dalje je u ruci držao nož, pa je svjedok potvrdio tačnost ove izjave iz istrage, kada se zbog proteka vremena bolje sjećao.

U unakrsnom ispitivanju svjedok je naveo da je prepirka trajala oko 15 ili 20 minuta između A. i S. s jedne strane i Hase sa druge strane, nakon čega je došlo do fizičkog sukoba, kada je S. krenuo prema A. i S., i krenuo je da bi udario A., a A. se izmakao i udario njega bilijarskim štapom. Potvrdio je da je prvo A. G. udario bilijarskim štapom H. R., a potom je optuženi zadao udarac nožem S.. Negirao je tvrdnju optuženog da ga je S. prvi udario bilijarskim štapom u glavu.

Svjedok D. S. je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da poznaje optuženog i njegovog sina H. te A. G., S. A. i S. Č. i da se sjeća fizičkog sukoba između tih lica u njegovom lokal. S. i njegov sin su sjedili, a A., S. i S. zv. „S. K.“ su igrali bilijara. U jednom trenutku je optuženi krenuo u WC i nešto je počeo da raspravlja sa nekim od njih četvorice koji su igrali bilijara, počeli su da se svađaju i rekao im je da ne prave džaba galamu i da izađu vani da to rasprave. S. i optuženi su počeli da se gurkaju i svjedok ih je u tom trenutku gurao napolje. Tog trenutka je prišao S. sin prema S. i on i S. su se uhvatili kao da se tuku pa su ih izgurali napolje, da bi poslije nastala gužva napolju i kasnije su otišli gore prema benzinskoj pumpi, a nije vidio da je neko ubo S. nožem jer je bio opti metež, i to je poslije čuo od drugih. U tom trenutku kod bilo koga od njih nije primijetio bilo kakav nož. Nakon što ih je izgurao vani zatvorio je vrata da ne ulaze unutra. Ispred njegovog objekta je bilo parkirano putničko motorno vozilo Golf V crne boje vlasništvo A. G. i još 7-8 auta i nije vidio da li je to vozilo neko oštetio. Nakon toga mu je kantonalni tužilac predočio njegovu izjavu datu u istrazi na zapisnik o saslušanju svjedoka u Policijskoj upravi Tuzla dana 11.11.2016. godine kada je, između ostalog, izjavio da je ubrzo izašao iz objekta, ali je još uvijek razgovarao sa policijom i tada je vidio S. R. kako je ispred objekta na ulici gdje je bilo parkirano motorno vozilo Golf V crne boje vlasništvo A. G., po bočnoj strani tog automobila udara nekim predmetom, ali nije mogao vidjeti kojim, da bi ubrzo ušao u auto koje je bilo parkirano iza Golfa V u kojem je bio vozač, da bi se potom odvezli u nepoznatom pravcu, pa je svjedok rekao da je to bilo davno pa nije mogao da sve poveže.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok je naveo da je bila prepirka između S. i A. i poslije između S. i S. oko nekakve „trave“ tj. droge vezano za S. sina i svjedok im je tada rekao da izađu napolje da to završe. Međutim, S. je tada napao S. i tako je počela tuča. Te večeri su S., A., A. brat i S. Č. igrali bilijara, a ta prepirka nije dugo trajala, počeli su da galame i rekao im je da izađu vani. Gurali su se, tu je u blizini i WC pa su se gurali u WC i iz WC-a, a nije gledao u njih tako da nije primijetio da je neko nekoga udario, odjedanput je nastao metež.

U svom iskazu svjedokinja J. M. je navela da površno poznaje S. A. zv. S. i da ga je kritične prilike vidjela kada je ušao u kafić „East gate“ u sklopu benzinske pumpe i još dok je bio na parkingu ispred kafića je vidjela da je u nekom čudnom položaju i da se drži za dio tijela, a još jedan momak je bio s njim i vidjela je da nešto nije u redu, otvorila mu je vrata, S. je krvario i sjeo je pored drugih vrata na koja se također može ući. Otvorila mu je ta vrata da ima dovoljno zraka, pošto je vidjela da stvarno nije dobro jer ima krvi. Dala mu je neke čiste krpe kako bi ih stavio na ubodnu ranu i zaustavio krvarenje i onda je počeo gubiti svijest, nakon čega su ga izveli napolje ispred kafića, pa je donijela čašu vode i malo su ga umili. Potom je došao bijeli Golf II i odvezli su ga na Gradinu, a ona se vratila u kafić gdje je sve bilo puno krvi i uočila je na stolu nož koji je on ostavio kada je došao, koji nije htjela da dira, i pozvala je policiju, došli su inspektori i uzeli taj nož.

Sud je prihvatio iskaz svjedoka J. M. kao vjerodostojan, jer su i ostali svjedoci takođe potvrdili da je oštećeni S. A. nakon uboda nožem od strane optuženog izašao iz caffe bara „Vanja“ i otišao na benzinsku pumpu „Hifa“, ali ova svjedokinja nije očevidac događaja iz caffe bara „Vanja“ pa nema saznanja kako se isti odigrao.

Obzirom da se svjedok oštećeni A. G. nalazi u inostranstvu i sud ga je više puta bezuspješno pozivao na glavni pretres, što potvrđuju i dopisi Policijske uprave Tuzla policijske stanice Istok od 04.02. i 24.11.2020. godine, da mu nisu mogli uručiti poziv i da su operativnim radom na terenu došli do saznanja da se A. G. nalazi na privremenom radu u Njemačkoj, bez poznate adrese, i da je nepoznato vrijeme

njegovog dolaska u BiH, sud je na osnovu člana 288. stav 2. ZKP FBiH na prijedlog kantonalnog tužioca i uz saglasnost optuženog i branioca odlučio da se koristi, pročita i uvrsti u dokaze iskaz ovog svjedoka dat u istrazi na zapisnik o saslušanju svjedoka A. G. u Policijskoj upravi Tuzla broj 08-05/4-1-04.3/16 od 07.11.2016. godine, jer je svjedoka bilo nemoguće pronaći.

Svjedok oštećeni A. G. je u svom iskazu naveo da se dana 07.11.2016. godine oko 19 sati zajedno sa S. Č. i S. A. nalazio u kafe baru „Vanja“ lociranom u Tuzli, naselje Simin Han, ulica Stara Solana 7. i igrali su bilijar. U tom trenutku u prostorije kafe bara „Vanja“ ušli su H. R. i njegov otac S. R. zv. „Č.“ i sjeli za jedan od stolova, gdje je H. otac S. R. zv. „Č.“ naručio šest piva i odmah nakon što mu ih je konobar donio iste je popio na eks. Nakon nekog vremena „Č.“ je ustao i krenuo u pravcu svjedoka, došao do njega i nešto mu je rekao, što nije razumio i u jednom trenutku zamahnuo je da ga udari zatvorenom šakom, kojom prilikom je „Č.“ odgurnuo prema WC-u i tad je rekao A. S. i Č. S. da izađu vani. Kad su krenuli da izađu iz objekta, A. S. je s prednje strane oko pasa uhvatio R. H. i tad je vidio da „Č.“ iz unutrašnjeg džepa jakne vadi nož po izgledu kao „R.“ nož i da je krenuo da ubode S., nakon čega je još dva puta bilijarskim štapom koji je držao u rukama udario R. H., koji je u tom trenutku pustio A. S. i dok se S. odvajao od H., s leđa ga je ubo R. S. u predjelu lijeve plečke. U tom trenutku S. se okrenuo prema S. i istog udario bokserom u predjelu glave i iz ruku mu istrgao nož. Nakon toga izašli su iz objekta i uputili se u pravcu benzinske pumpe „H.“, svjedok je S. cijelo vrijeme nosio do benzinske pumpe „H.“, dok je S. u ruci držao nož, i nakon što su ušli u prostorije kafića na benzinskoj pumpi „H.“, S. je stavio da sjedne za sto, umivao ga vodom, pozvali su Službu hitne medicinske pomoći Tuzla, koju nisu mogli dočekati, te su ubrzo pronašli vozilo sa kojim su se prevezli do JZU UKC Tuzla. Kad se vratio sa JZU UKC Tuzla otišao je do kafe bara „Vanja“ ispred kojeg se nalazilo parkirano njegovo putničko auto „Golf V“, registarskih oznaka ..., koje je zatekao sa razbijenim zadnjim desnim štop svjetlom, razbijenom PVC oblogom prednjeg desnog retrovizora i razbijenim prednjim vjetrobranskim staklom. Navedena oštećenja na vozilu pričinili su S. R. zv. „Č.“ i njegov sin H. R., a što je saznao od očevidaca koji su se nalazili u vrijeme dešavanja u kafe baru „V.“, čime mu je pričinjena materijalna šteta u iznosu od oko 500 KM pa se pridružuje krivičnom gonjenju počinioca navedenog djela i postavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete.

Optuženi S. R. je na glavnom pretresu saslušan u svojstvu svjedoka i tom prilikom je naveo da je naišao iz Bijeljine sa svojim sinom H., krenuli su u „V.“, međutim, kad su ušli sto je bio S. odmah do vrata na desnu stranu, a bilijar je bio na lijevu stranu. Kad su ušli i sjeli pozdravio se sa S. tj. S. A., kojeg zna od ranije. Oni su igrali bilijar, a prije toga su izlazili pred njegovog sina, izlazili pred ženu, sve prijave imaju, dolazili mu pred kuću, sve prijave imaju u policiji. Pitao je S.: S. šta smo se dogovorili“, a on mu je opsovao. Popio je piće, WC je lijevo iza bilijara, prošao je pored S. prema vratima od WC-a, a S. ga je udario bilijarskim štapom u glavu, u predjelu potiljka i nije mogao da ustane. Udarali su mu i dijete štapovima, S. i oni svi, bilo je njih puno tu. Kad je ustao vidio je da oni njega udaraju i da mu ide krv, izvadio je čakiju iz džepa i ubo S., nije znao šta i kako. Da nije on njih, ubili bi oni njega i dijete, jer oni znaju da je on 90% invalid i dokusurili bi ga tu. Kad je ubo S., njegov sin je izletio, upalio auto i pobjegao. Izveli su S. napolje, oteo mu je čakiju, ne zna ko ga je udario po ruci i čakija mu je ispala, izašao je napolje, pogašeno je svjetlo, onda su ga počeli gađati flašama i kamenjem, skupilo se tih njihovih pa se sakrio između auta, bilo ih je možda desetak. Naišao je neki čovjek iz Dubrava, prikočio je i optuženi je upao u kola i rekao mu da ga vozi u Sapnu. Došao je u Sapnu, žena ga je pozvala telefonom i rekla mu da ga je tražila policija. Nazvao je policiju u Slavinoviće i rekao da ga ne

traže i da će sad doći dole, međutim, ponovo ga je zvala žena i rekla da su oni došli i napali mu na kuću, njihova klapa, došla je i policija, policija je njih zatekla na licu mjesta, njih 6 ili 7 u dvorištu, u 01 sat uveče. I njih je kaznila policija dva tri puta, presretali su mu ženu s autom, u 11 sati kod crkve u Požarnici prepriječili su put, mislili su da je dijete s autom, a bila je žena, međutim, kad su vidjeli da je supruga bila u autu, da ona vozi, onda su ušli u kola, manevrisali i otišli. Uхватili su njegovo dijete pred apotekom za vrat njih trojica - četvorica, udavili bi ga, opominjao ih je, išao njihovim očevima, i danas dan priča sa S. i sa svima, ali da bogdo nije bilo to.

U unakrsnom ispitivanju optuženi je naveo da je zadobio jedan udarac bilijarskim štapom u predjelu potiljka, od kojeg je pao, ali nije imao ozljedu pa se ni on ni njegov sin nisu javljali za ljekarsku pomoć i išli doktoru.

Na upit suda optuženi je naveo da je tada sa S. u objektu "Vanja" bio taj A., A. brat E., ovaj mali što je dolazio ovde kao svjedok, S. Č., oni su tečići. Svi oni su se uključili u taj fizički sukob i napali su mu na dijete poslije. Optuženi je potvrdio da je tom prilikom ubo S. nožem, ali je naveo da tu večer u to isto vrijeme nije oštetio bilo kakvo auto, samo je bio između auta i došlo je do gađanja flašama i kamenjem, skupilo se njihovih tamo puno. Na upit kakvih zdravstvenih problema ima, obzirom da vidljivo šepa, optuženi je naveo da ima psihičkih problema, da je 90% invalid, da je imao i moždani udar, da je srčani bolesnik i šećeraš, i da je imao dvije operacije te da je lošeg imovnog stanja, da prima invalidsku penziju i socijalnu pomoć u u ukupnom iznosu od oko 400,00 KM, ali ima veliki kredit radi obnove kuće koja je izgorila u požaru.

Iz iskaza vještaka sudsko medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža proizilazi da je postupio po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 19.02.2019. godine te je obavio i u pisanom obliku dao svoj nalaz i mišljenje o vrsti, težini i mehanizmu povređivanja S. A. iz događaja od 07.11.2016. godine. Za pomenuto vještačenje poslužila mu je medicinska dokumentacija u vidu otpusnog pisma odjeljenja grudne hirurgije Klinike za hirurgiju u Tuzli, matični broj 4429/16, sa periodom liječenja od 07. do 15.11.2016. godine, koja je glasila na ime S. A., rođenog 1996. godine, te je proučavanjem pomenute dokumentacije, a to se može i provjeriti kroz istu, zaključio da je oštećeni S. A. zadobio ranu ubodinu lijeve strane grudnog koša straga, sa sljedstveno nastalim izljevom krvi i prodorom zraka u lijevu grudnu duplju. Napomenuto je da je odmah po prijemu u bolnicu urađena drenaža lijeve grudne duplje, te da nije bilo drugih relevantnih medicinskih podataka za tražena vještačenja. Kada je u pitanju kvalifikacija povrede, dovela je do realne, neposredne i konkretne opasnosti po život oštećenog, te ona po svom karakteru predstavlja tešku i po život opasnu tjelesnu povredu. Nastala je ubodom noža, odnosno nožu sličnog sredstva, moguće i nožem na preklop dužine oštrice 11 cm, koji se navodi u spisu, i to ubodom nekog znatnijeg intenziteta zamaha te u položaju kada bi se osoba koja je nanijela tu povredu u tom trenutku nalazila iza povrijeđenog ili pak sa njegove bočne strane, vjerovatnije tada lijeve strane, a gledano u prostoru najvjerovatnije obojice u stojećem položaju.

Sud je prihvatio iskaz vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža, jer u njemu nije uočio nelogičnosti niti protivrječnosti, a vještak je stručan i kvalifikovan za ovu vrstu vještačenja i sa višedecenijskim iskustvom vještačenja u krivičnim predmetima u sudovima, a njegov nalaz i mišljenje je sačinjen na temelju relevantne medicinske dokumentacije na ime oštećenog S. A. pa je na osnovu iskaza vještaka utvrdio da je kritične prilike oštećeni S. A. ubodom noža zadobio tešku i po život opasnu tjelesnu povredu koja je dovela do realne, neposredne i konkretne opasnosti po život oštećenog.

Vještak prim. dr. Kasim Brigić, specijalista neuropsihijatar, je u svom iskazu naveo da je po naredbi kantonalnog tužioca obavio psihijatrijsko vještačenje osumnjičenog S. R., rođenog 1962. godine, a zadatak je bio da se izjasni o stanju njegovog duševnog zdravlja i računljivosti u vrijeme izvršenja djela koje je i predmet ovog vještačenja. Za te potrebe bio mu je dostavljen spis tužilaštva koji je proučio, a takođe je obavio psihijatrijski intervju i pregled osumnjičenog 28.03.2019. godine i ostvario uvid u obilnu medicinsku dokumentaciju psihijatrijske zdravstvene službe i internističke zdravstvene službe, kod kojih ljekara se optuženi i liječio. Na osnovu toga je došao do spoznaje da optuženi S. R. boluje od duševne bolesti bipolarni afektivni poremećaj, koji je karakteriziran sa dvije ili više epizoda kod kojih je nivo raspoloženja i aktivnosti bolesnika poremećen. Smetnje u pojedinim prilikama jesu povišeno raspoloženje, povećanje energije i aktivnosti, manija ili hipomanija ili sniženo raspoloženje. Prva faza bolesti je od 2012. godine, bila je maničnog tipa kada je i hospitaliziran na psihijatrijskoj klinici, a u kasnijem periodu bolesti faze su sa depresijom. Optuženi ima i oštećeno pamćenje, blagi kognitivni poremećaj, poteškoće pri učenju i smanjenu sposobnost koncentracije na zadatak, osim u vrlo kratkom vremenu. Često je izražen osjećaj psihičkog zamora kod mentalnih zadataka. Učešćem u ratu doživio je niz katastrofičnih doživljaja, što je posljedica pojava trajnih psihičkih tegoba definisanih kao trajne promjene ličnosti nakon katastrofičnih doživljaja i PTSP kompleks. Posttraumatski stresni poremećaj se javlja kao zakašnjeli ili produženi odgovor ili situaciju izuzetno ugrožavajuće ili katastrofične prirode koji će vjerovatno u gotovo svakom uzrokovati distres. Tipično obilježje uključuje epizode ponovnog preživljavanja traume o kratkotrajnim sjećanjima koji se nameću snovima ili noćnim morama koje se pojavljuju nasuprot prisutnoj obamrlosti, obično postoji stanje podražljivosti, sa pojačanom reakcijom uplašenosti i nesanicom. Anksioznost i depresija često su udružene sa gore popisanim simptomima, a i suicidalne ideje nisu rijetkost i registrovane su kod ovog ispitanika. On je dugogodišnji konzument alkohola, kako je to rekao vještaku tokom intervju, od djetinjstva, obično je pijenje simptomatskog karaktera i u medicinskoj dokumentaciji nema sigurnih podataka o postojanju toksikomanske ovisnosti, nego se njegovo pijenje alkohola može definisati kao štetna upotreba alkohola sa šifrom iz klasifikacije F 10.1. Iz spisa tužilaštva proističe da se osumnjičeni u vrijeme izvršenja krivičnog djela nalazio u stanju alkoholne opijenosti, a što i sam osumnjičeni tokom pregleda vještaku ističe. Jedan od svjedoka navodi da je bio u vidno alkoholisanom stanju. Ovakvo stanje gdje je i okolina zapaža znake pijanstva odgovara alkoholnom pijanstvu srednjeg stepena. Globalno svijest o događaju je očuvana, ali je prisutna lakunarna amnezija. On se ne sjeća svih detalja događaja, što je opet karakteristika srednjeg stepena alkoholnog pijanstva. Kod ovakvog nivoa alkoholisanosti svijest se nalazi kao u izmaglici. Intelktualne funkcije se odvijaju u jednoj opštoj ošamućenosti, a često postoji intermitentna svijest. U ovako alkoholisanom stanju on se nalazio u fazi nadraženosti, a to znači da su potpuno izražene vazomotorna i muskulomotorna nadraženost, kao i psihomotorna podražljivost. Psihičke promjene se odlikuju smanjenom pažnjom, usporenim i nesigurnim shvatanjem, plitkomislenošću, otežanim sjećanjem, pri čemu afektivne nagonske težnje nadvlađuju i manifestuju se u bezbrižnosti, drskosti, bestidnosti, surovosti. Procjenjivanje aktuelne situacije je usporeno, nepotpuno ili čak pogrešno. Na osnovu navedenog vještak izvodi zaključak da optuženi R. S. boluje od duševne bolesti bipolarni afektivni poremećaj uz simptome trajne promjene ličnosti nakon katastrofičnog doživljaja sa PTSP kompleksom simptoma. U kognitivnom smislu zapaža se blagi kognitivni poremećaj. Nema podataka da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u stanju produktivnih, dakle psihotičnih simptoma bipolarnog afektivnog poremećaja, uz to boluje od šećerne bolesti i visokog krvnog pritiska. Dugogodišnji je konzument alkoholnih pića i stanje njegovog alkoholizma se definiše kao štetna

upotreba alkohola bez sigurnih simptoma toksikomanske ovisnosti. U vrijeme izvršenja krivičnog djela doveo se u stanje alkoholne opijenosti srednjeg stepena. Iz naprijed pomenutih razloga stanja duševne bolesti i PTSP, te kognitivnih smetnji, sa alkoholnom opijenosti njegova sposobnost da shvati značaj djela i mogućnost upravljanja svojim postupcima je bila bitno smanjena. Optuženi se redovno liječi i pod kontrolom je neuropsihijatra, a njegovo pijenje je simptomatskog karaktera, zbog čega vještak nije našao elemenat da bi predložio izricanje neke od sigurnosnih mjera, kako bi se optuženi spriječio u tome.

Na upit branioca vještak je naveo da u sudskim postupcima takvih pacijenata kao optuženi ima jako puno i da je ovdje dobrim dijelom afekt posljedica alkoholnog pijanstva, kada osoba najčešće zauzima odbrambeni stav, odnosno odbrambeni afekt zaštite ili dolazi do odbrambenog mehanizma ili da bježi. Naravno da se aktiviraju afekti straha i bijesa, s tim što je u prvom smislu pitanje svijesti, koliko on kontroliše to stanje svijesti, ako je svijest potpuno sužena, onda je i afekt sužen, ali ako je svijest očuvana onda je i afekt kontrolisan, koliko je to moguće, pa to i jeste dovelo do toga da je naveo da je kod optuženog bila bitno smanjena uračunljivost. Nije našao elemente psihotičnog ponašanja u tom vremenu, ovakvi bolesnici su neuračunljivi u stanjima psihotičnosti, međutim, ovdje u vrijeme izvršenja djela nema elemenata koji bi ga opredijelili da je optuženi bio psihotičan, da se ponašao iracionalno, da se ponašao nekontrolisano i ludo, nema tog elementa, a on je u to vrijeme bio i u dobroj remisiji. Potpuno je nesporno da ne može jedan ovakav događaj biti a da čovjek nije u stanju afekta, ali ovdje nije bilo jakog afekta koji remeti svijest, već je afekt bio srednjeg intenziteta, zbog stanja alkoholizma i okolnosti koje su se desile u to vrijeme.

Sud je prihvatio iskaz i nalaz vještaka dr. Kasima Brigića, jer je vještak stručan i kvalifikovan za davanje nalaza ove vrste i sa velikim iskustvom u obavljanju vještačenja u krivičnim postupcima, pa je utvrdio da je u vrijeme učinjenja djela optuženi bio u stanju bitno smanjene uračunljivosti, zbog duševne bolesti bipolarni afektivni poremećaj uz simptome trajne promjene ličnosti nakon katastrofičnog doživljaja sa PTSP kompleksom.

Vještak saobraćajne struke mr Ešef Džafić je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je naredbom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0063124 17 od 19.02.2019. godine određen za vještaka u istražnom predmetu protiv osumnjičenog S. R., sa zadatkom da uvidom u dostavljeni spis izvrši procjenu visine štete nastale na putničkom motornom vozilu marke VW Golf, tip V, registarskih oznaka ... vlasništvo A. G. iz Tuzle, na dan 07.11.2016. godine. Izvršio je uvid u cjelokupnu dokumentaciju spisa te je iz spisa analizirao zapisnik o uviđaju i fotodokumentaciju lica mjesta kao i oštećenja na vozilu koje je predmet ovog događaja pa je dao nalaz i mišljenje u kome je sačinio općepoznate podatke o predmetnom vozilu i utvrdio oštećenja na predmetnom vozilu, tako da su nastala oštećenja zadnjeg vanjskog desnog stop svjetla, desnog i lijevog vanjskog retrovizora komplet i prednjeg vjetromotorskog stakla na vozilu. S obzirom da se radi o vozilu starosne dobi od 11 do 13 godina sve oštećene dijelove je potrebno zamijeniti polovnim originalnim ili novim zamjenskim dijelovima po cijenama na tržištu. Rukovodeći se time vještak je uradio procjenu i utvrdio da je vrijednost dijelova koji su oštećeni, a koje treba zamijeniti, iznosila 470,00 KM, a sve je to bilo moguće uraditi za četiri sata po cijeni od 25,00 KM, što iznosi 100,00 KM, tako da je šteta nastala na ovom vozilu dana 07.11.2016. godine u iznosu od 570,00 KM. Vrijednost vanjskog lijevog ili desnog retrovizora na tržištu polovno ili zamjenski originalno je 80,00 KM.

Sud je prihvatio iskaz vještaka mr Ešefa Džafića kao stručan i objektivan, jer se također radi o vještaku sa znatnim iskustvom vještačenja u sudskim postupcima.

Dakle, iz iskaza svjedoka S. A., S. Č. i A. G. proizilazi da je optuženi S. R. kritične prilike zajedno sa sinom H. prvi napao oštećene S. A. i A. G. i da je tom prilikom zadao ubod nožem u leđa oštećenom S. A., a i sam optuženi je u svom iskazu u svojstvu svjedoka potvrdio da je tada izvadio nož iz džepa jakne i njime zadao ubod S. A. Najbitnija činjenica u kojoj se razlikuje iskaz optuženog kao svjedoka u odnosu na tri navedena svjedoka koji su bili sudionici u događaju je u tome što optuženi tvrdi da je tom prilikom bio napadnut i da se branio. Obzirom da su svjedoci S. A., A. G. i S. Č. kritične prilike bili u navedenom konfliktu sa optuženim i njegovim sinom, sud je obratio naročitu pažnju na druge dokaze koji ukazuju na to ko je započeo fizički sukob, a radi se o iskazu svjedoka D. S. koji je u unakrsnom ispitivanju na glavnom pretresu potvrdio da je optuženi započeo fizički sukob navodeći: „Međutim, S. je tada napao S. i tako je počela tuča“ pa je sud stoga prihvatio iskaze S. A., A. G. i S. Č. kao vjerodostojne, koji su u bitnome na sličan način opisali događaj, pa sud smatra dokazanim da je optuženi S. R. ubodom nožem znatnijeg intenziteta zamaha u vitalni dio tijela oštećenog S. A. istog pokušao usmrtiti. Svjedok D. S. je u svom iskazu također potvrdio i da je optuženi ošteti putničko motorno vozilo oštećenog A. G. navodima sa glavnog pretresa „tada je vidio S. R. kako je ispred objekta na ulici gdje je bilo parkirano motorno vozilo Golf V crne boje vlasništvo A. G., po bočnoj strani tog automobila udara nekim predmetom, ali nije mogao vidjeti kojim“. Navedena oštećenja su konstatovana u zapisniku o uviđaju Policijske uprave Tuzla od 07.11.2016. godine, i to oštećenja zadnjeg desnog svjetlosnog uređaja, što je fotografisano i prikazano na fotografijama u fotodokumentaciji MUP-a pod rednim brojevima 10., 11., 12., 13. i 15. fotodokumentacije, označeno pozicijom 2. ispod vozila, na kolovozu se nalaze krhotine koje potiču od navedenog svjetlosnog uređaja, fotografisane i prikazane na fotografijama 10., 11., 12. i 14. fotodokumentacije, označene pozicijom 6. Također je uočeno oštećenje desnog bočnog retrovizora na navedenom vozilu, što je fotografisano i prikazano na fotografijama pod rednim brojem 16.-18., 24. i 29., fotodokumentacije, označeno pozicijom 3. PVC obloga, od navedenog bočnog retrovizora, nalazi se na kolovozu ispred navedenog vozila, gledano iz pravca benzinske pumpe „Hifa“, prema gradu Tuzla, što je fotografisano i prikazano na fotografijama 16., 19.-23., označeno pozicijom 5. Pozicijom broj 7. označeno je oštećenje prednjeg vjetrobranskog stakla, što je fotografisano i prikazano na fotografijama pod rednim brojem 29., 31.-35. fotodokumentacije, pa je sud stoga prihvatio iskaz svjedoka D. S. i u ovom dijelu kao vjerodostojan, a svjedok A. G. je u svom iskazu također naveo da su mu očevici koji su se nalazili u vrijeme dešavanja u kafe baru „Vanja“, nakon što se vratio iz JZU UKC Tuzla gdje je odveo ozlijeđenog S. A., rekli da je optuženi ošteti njegovo vozilo, pa sud smatra utvrđenim da je optuženi nakon fizičkog sukoba sa oštećenim S. A. i A. G. izašao iz objekta i nastavio sa nasiljem, tako što je ošteti putničko motorno vozilo Golf V crne boje, registarskih oznaka T65-A-972, vlasništvo A. G. Stoga sud nije prihvatio iskaz optuženog S. R. kao svjedoka da je kritične prilike bio napadnut od strane oštećenih te stoga ni tvrdnju branioca datu u završnoj riječi na glavnom pretresu da je optuženi djelo pokušaja ubistva učinio u prekoračenju nužne odbrane, a takođe nije prihvatio iskaz optuženog S. R. u svojstvu svjedoka da nije ošteti navedeno vozilo vlasništvo A. G.

Na osnovu izloženog, sud je utvrdio da su se u radnjama optuženog S. R. stekla zakonska obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH, kada je dana 07.11.2016. godine oko 19,00 sati, u Tuzli, u naselju Simin Han, u ulici Stara Solana broj 7., u ugostiteljskom objektu „Vanja“, nakon

prethodnog fizičkog sukoba između njega i njegovog sina H. R. sa jedne strane te S. A. i A. G. sa druge strane, iz džepa jakne izvadio nož i sa istim, svjestan da može S. A. usmrtiti, a što je i htio, S. zadao jedan udarac sa znatnim intenzitetom zamaha u predio lijeve strane leđa, nanijevši mu na taj način tešku i za po život opasnu tjelesnu povredu u vidu rane - ubodine lijeve strane grudnog koša straga i izliv krvi i prodor zraka u lijevu grudnu duplju, kao i zakonska obilježja krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH, kada je nakon toga izašao iz objekta te na parking prostoru prišao putničkom motornom vozilu marke VW Golf, tip V, registarskih oznaka ..., vlasništvo A. G., te svjestan da oštećuje tuđu stvar, a što je i htio, podesnim predmetom razbio staklo na zadnjem vanjskom desnom stop svijetlu, komplet desnog vanjskog retrovizora te prednje vjetrobransko staklo, pričinivši A. G. kao vlasniku vozila materijalnu štetu u iznosu od 365,00 KM.

Na osnovu naprijed izloženog, sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Optuženi je postupao sa direktnim umišljajem, jer je bio svjestan da ubadanjem nožem u lijevu gornju stranu leđa oštećenog S. A. istog može usmrtiti, jer se radi o vitalnom dijelu tijela, pa je i pored toga to učinio, i to prema vještaku sudsko medicinske struke prof. dr. Zdenku Cihlaržu udarcem nožem sa znatnijom snagom zamaha, iz čega proizilazi da je na takav način istog htio usmrtiti, a takođe je bio svjestan da udarcima podesnim predmetom može razbiti staklo na zadnjem vanjskom desnom stop svijetlu, komplet desnog vanjskog retrovizora te prednje vjetrobransko staklo na automobilu marke „Golf“, vlasništvo oštećenog A. G., pa je ipak to učinio, iz čega proizilazi da je optuženi htio i učinjenje ovog djela, te je ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje, sud našao da su u njemu sadržana sva bitna, objektivna i subjektivna, obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH, jer je optuženi sa umišljajem pokušao drugu osobu usmrtiti te krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH, jer je optuženi sa umišljajem ošteti tuđu stvar, pa kako ne postoje okolnosti koje bi isključivale krivičnu odgovornost optuženog i dovodile u sumnju njegovu uračunljivost, sud ga je za ta krivična djela i oglasio krivim.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije Policijske uprave Kalesija policijske stanice Sapna broj 08-05/5-3-04.7-3-338/19 od 26.02.2019. godine na ime optuženog S. R. proizilazi da je optuženi do sada osuđivan presudom Općinskog suda u Kalesiji broj 29 0 K 006001 10 K od 06.08.2010. godine, zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. KZ FBiH, uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, uvjetno na 1 (jednu) godinu, presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K od 10.03.2018. godine, zbog krivičnog djela Napad na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci zatvora, uvjetno na 2 (dvije) godine i presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, zbog krivičnog djela Samovlašće iz člana 370. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, uvjetnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, uvjetno na 2 (dvije) godine.

Iz uvida u spis predmeta Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K te presudu isti broj od 26.01.2016. godine, koja je postala pravomoćna 23.02.2016. godine, utvrđeno je da je ovom presudom optuženi S. R. oglašen krivim za krivično djelo Napad na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH pa mu je sud izrekao uvjetnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu

zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo. Dakle, nije tačan podatak iz napred navedenog izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog da je ova presuda od 10.03.2018. godine.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, koja je postala pravomoćna 16.11.2018. godine, utvrđeno je da je ovom presudom optuženi S. R. oglašen krivim za krivično djelo Samovlašće iz člana 370. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH pa mu je sud izrekao uvjetnu osudu, kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Prilikom izbora vrste krivične sankcije koju treba izreći optuženom S. R. sud mu je cijenio kao olakšavajuću okolnost činjenicu da je narušenog zdravlja, što se kod optuženog moglo uočiti i na glavnom pretresu zbog tremora desne strane tijela, otežanog kretanja i slabijeg sluha, a optuženi je naveo i da ima dijabetes i visok krvni pritisak, kao i činjenicu da je prilikom učinjenja djela optuženi bio u stanju bitno smanjene uračunljivosti, zbog duševne bolesti bipolarni afektivni poremećaj uz simptome trajne promjene ličnosti nakon katastrofičnog doživljaja sa PTSP kompleksom, dok mu je kao otežavajuću okolnost sud cijenio njegovu raniju osuđivanost za krivična djela iz dvije gore navedene presude (za koje uvjetne osude nisu ispunjeni zakonski uvjeti za njihovo brisanje), koja djela su takođe učinjena primjenom nasilja, pa je imajući u vidu odredbe članova 42. i 49. stav 1. i 2. KZ FBiH, zbog stepena krivične odgovornosti optuženog, kao i iz razloga specijalne i generalne prevencije, odlučio da je optuženom neophodno izreći kaznu zatvora, koja je u konkretnom slučaju neophodna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Imajući u vidu tako utvrđene okolnosti od uticaja i na visinu kazne te stepen protupravnosti učinjenih krivičnih djela i krivice optuženog kao njihovog učinitelja, sud je optuženom za učinjeno krivično djelo Ubistvo u pokušaju iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH shodno odredbi člana 51. stav 1. tačka b) u vezi sa članom 50. tačka a) i u vezi sa članom 28. stav 2. KZ FBiH utvrdio ublaženu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, a za krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, smatrajući to adekvatnim kaznama za učinjena djela.

Kada je u pitanju odluka suda o opozivu uvjetne osude optuženom treba istaći da okolnost da je osuđena osoba u toku vremena provjeravanja učinila jedno ili više krivičnih djela, naročito ako su srodna krivičnom djelu za koje mu je bila izrečena uvjetna osuda, da pri tome težina posljedica, način izvršenja ili visok stepen krivice ukazuju na veći značaj učinjenih djela, da pobude zbog kojih su djela učinjena zahtijevaju jače izražen prijekor učinitelju zbog izvršenih djela, u pravilu ukazuje na neopravdanost ranije izrečene uvjetne osude i na potrebu njenog opozivanja radi ostvarenja svrhe kažnjavanja. Ukoliko pak okolnosti koje se odnose na učinjena djela i učinitelja ukazuju da je novoučinjeno krivično djelo više rezultat spleta nepovoljnih okolnosti a ne odraz spremnosti učinitelja da povrjeđuje ili ugrožava vrijednosti zaštićene krivičnim zakonodavstvom ili njegove ravnodušnosti prema njima i pravnom poretku uopće, sud će moći zaključiti da za ostvarenje svrhe kažnjavanja nije neophodno opozivanje ranije izrečene uvjetne osude (komentar Krivičnih zakona u BiH, Vijeća Evrope i Evropske komisije, iz 2005. godine).

Rokovi opozivanja uvjetne osude utvrđeni su u članu 67. KZ FBiH, kojim je propisano da se uvjetna osuda može opozvati tokom vremena provjeravanja (stav 1.), a najdalje u roku od jedne godine od dana kada je isteklo vrijeme provjeravanja koje je određeno u presudi kojom je izrečena uvjetna osuda (stav 2.). Iz napred navedenog člana KZ FBiH proizilazi da su rokovi opozivanja uvjetne osude objektivni prekluzivni rokovi, tako da njihov tok nije moguće prekinuti ili obustaviti niti je tok tih rokova uvjetovan „saznanjem“ za novo krivično djelo (ili neizvršenje obaveze). Slijedom navedenog, kako je u konkretnom slučaju rok iz člana 67. stav 2. KZ FBiH po presudi Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 252348 16 K od 26.01.2016. godine, koja je postala pravomoćna 23.02.2016. godine, kojom je sud optuženom izrekao uvjetnu osudu za učinjeno krivično djelo Napad na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo, istekao dana 23.02.2019. godine, to se uvjetna osuda po navedenoj presudi nije mogla opozvati, jer su istekli rokovi za opoziv te uvjetne osude iz člana 67. stav 1. i 2. KZ FBiH, zbog čega je sud odbio prijedlog kantonalnog tužioca za opoziv ove uvjetne osude.

S druge strane, odredbom člana 65. stav 1. KZ FBiH je propisano da će sud opozvati uvjetnu osudu ako poslije njezinog izricanja utvrdi da je osuđeni učinio krivično djelo prije nego što je uvjetno osuđen i ako ocijeni da ne bi bilo osnova za izricanje uvjetne osude da se znalo za to krivično djelo i u tom će slučaju primijeniti odredbu člana 64. (Opoziv uvjetne osude zbog novog krivičnog djela) stav 3. ovog zakona.

Dakle, sud će ranije izrečenu uvjetnu osudu opozvati samo ako ocijeni da ne bi bilo osnova za njeno izricanje da se znalo za to krivično djelo, a pri toj ocjeni sud će voditi računa o svim okolnostima koje se odnose na učinjena krivična djela i ličnost učinitelja, a prije svega da li je ranije učinjeno djelo srodno djelu za koje je osuđenom izrečena uvjetna osuda, pobude iz kojih su djela učinjena, stepen krivične odgovornosti učinitelja i jačinu povrede ili ugrožavanja zaštićenog dobra. Ako sud, imajući u vidu svrhu uvjetne osude, ocjenom tih okolnosti zaključi da ne bi bilo osnova za izricanje uvjetne osude da se znalo za to ranije učinjeno krivično djelo, opozvaće izrečenu uvjetnu osudu i izreći jedinstvenu kaznu za oba krivična djela primjenom člana 54. KZ FBiH, uzimajući kaznu iz opozvane uvjetne osude kao utvrđenu (komentar Krivičnih zakona u BiH, Vijeća Evrope i Evropske komisije, iz 2005. godine).

Stoga, obzirom da je optuženi S. R. predmetna dva krivična djela u sticaju učinio dana 07.11.2016. godine, dakle prije nego što mu je izrečena uvjetna osuda po presudi Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, koja je postala pravomoćna 16.11.2018. godine, kojom je osuđen zbog krivičnog djela Samovlašće iz člana 370. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH i utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo, ovaj sud smatra da ne bi bilo osnova za izricanje navedene uvjetne osude optuženom da se znalo za ta ranije učinjena krivična djela, a naročito za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH, jer optuženi S. R. pokazuje izrazitu upornost i odlučnost u činjenju krivičnih djela uz primjenu nasilja, zbog čega je sud, a obzirom da u ovom slučaju nisu istekli rokovi za opoziv te uvjetne osude iz člana 67. stav 1. i 2. KZ FBiH, na prijedlog kantonalnog tužioca opozvao uvjetnu osudu izrečenu optuženom pravomoćnom presudom Općinskog suda u Tuzli

broj 32 0 K 334767 18 K od 18.10.2018. godine, pa je, uzimajući utvrđenu kaznu zatvora za krivično djelo Ubistvo u pokušaju iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, utvrđenu kaznu zatvora za krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH u trajanju od 2 (dva) mjeseca te utvrđenu kaznu zatvora za krivično djelo Samovlašće iz člana 370. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH iz opozvane uvjetne osude u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, primjenom odredaba o sticaju iz člana 54. stav 2. tačka b) u vezi sa članom 65. stav 1. i u vezi sa članom 64. stav 3. KZ FBiH optuženog S. R. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 1 (jedan) mjesec.

Sud je optuženog na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH oslobodio obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, jer je nezaposlen i lošeg imovnog stanja, kako je to navedeno u predmetnoj optužnici i potvrđeno navodima optuženog na glavnom pretresu da prima invalidsku penziju i socijalnu pomoć u ukupnom iznosu od oko 400,00 KM te da je u kreditu zbog obnavljanja kuće koja mu je prošle godine izgorila u požaru, a narušenog je zdravlja.

Obzirom da podaci krivičnog postupka pružaju pouzdan osnov za djelimično presuđenje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog A. G., sud je na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH obavezao optuženog da oštećenom A. G. isplati iznos od 365,00 KM na ime naknade materijalne štete, u roku od 30 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je sa viškom imovinskopravnog zahtjeva preko dosuđenog iznosa oštećeni upućen na parnicu. Naime, u činjeničnom opisu predmetnog krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH u predmetnoj optužnici je navedeno da je optuženi pričinio oštećenom kao vlasniku vozila Golf V materijalnu štetu u iznosu od 365,00 KM, pa i pored toga što je u iskazu vještaka mr. Ešefa Džafića navedeno da je oštećenom pričinjena šteta u visini od 570,00 KM, sud nije mogao dosuditi veći iznos od 365,00 KM na ime imovinskopravnog zahtjeva oštećenog, koji iznos je naveden i u činjeničnom opisu djela u izreci ove presude kao iznos pričinjene štete, jer bi u tom slučaju prekoračio optužbu.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Amra Omerbegović, s.r.

Predsjednik vijeća
Sudija
Samir Jusičić, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.